

Kitap hayatı zorluklarla geçen bir fil avcısı olan Quatermain hayatını anlatmaktadır. Bu adam hayatını Tıp Fakültesinde okumakta olan oğluna adamıştır. Yaşamı zorluklarla geçti ve sonunda emekli oldu.

Büyük bir gemiye binerek seyahate çıktı. Bu seyahat sırasında iki kişiyle tanıştı. Biri uzun yıllar kaptanlık yapmış olan Good, diğeri ise ömrü kaybolan kardeşini aramakla geçiren Sir Henry idi. Bir gün Quatermain kardeşi hakkında Sir Henry'e bazı sorular sordu. Sir Henry kardeşinin yıllar önce ailesini terk edip Süleyman'ın hazinelerini aramaya çıktığını ve geri gelmediğini söyledi. Quatermain bu hazinelerin gerçek haritasına sahipti. Bu yolculuk çok tehlikeliydi. Hazine aramaya giden birçok kişinin öldüğünü duymuştu. Afrika'da bu hazinelerin arayan birçok kişi tanıyor. Bütün bildiklerini Sir Henry ile paylaştı. Sir Henry kardeşini görmüş olduğunu umarak Quatermain'a kardeşinin nasıl biri olduğunu anlattı. O Sir Henry'nin kardeşini görmüştü. Bunları öğrenen Sir Henry Quatermain'a bir teklif sundu. Buna göre Quatermain, Sir Henry ve kaptan Good ile birlikte bu hazinelerin bulunduğu yere gidecek ve Sir Henry'nin kardeşini arayacaklardı. Bu yolculuk sırasında eğer hazineyi bulurlarsa bunları Quatermain alacaktı. Bunlara karşılık Sir Henry Quatermain'ın oğluna ömrü boyunca yetecek kadar para verecekti. Quatermain intihar gibi görünen bu teklifi oğlunu düşünerek kabul etti. Bunun üzerine hazırlıklara başlandı. Quatermain gerekli olan araçların bir listesini çıkararak Sir Henry'e verdi. Sir Henry bunları temin etmekle uğraşırken Quatermain oğluna bir veda mektubu yazdı.

Herşey hazır. Yolculuğa önce çölle başlayacakları için yanlarına yiyecek içecek ve bunları taşıyacak bir uşaktan başka hiçbir şey alamayacaklardı. Yolculuk başladı. İlk bir hafta güzel geçti. Yolun çoğu bitmişti. Fakat yorgunluk ve az su yüzünden çok zorluk çekiliyordu. Yolun bitmesine çok az kala su tamamen bitti. O gece bir mucize gerçekleşti ve yağmur yağdı. Ve sonunda çöl yolculuğu bitti.

Fakat daha zorlu bir yol onları bekliyordu. Önlerinde geçilecek bir dağ vardı. Gerekli hazırlıklar yapıldı ve Quatermain, Sir Henry, Kaptan Good ve uşak İgnosi yola çıktı. Dağ karlarla kaplıydı. Bu yol oldukça tehlikeliydi. Bu yolculuk sırasında bir mağaraya rastladılar. Mağaranın içine girdiklerinde ölü bir yaşlı vücuduyla karşılaştılar. Bu adam haritayı Quatermain'a veren ihtiyardı. Daha sonra yollarına devam ettiler. Susuzluktan kavruluyorlardı. Önlerine bir tünel geldi. Bu tünelde ölü iskeletler vardı. Tünele girdiler. Tünelin yarısına geldikleri zaman yiyeceklerinin bittiğini fark ettiler. Öleceklerinden eminlerdi. Bu arada gün ışığını gördüler ve tünelden çıktılar. Buldukları yer onlara göre tam bir cennetti. Ortadan akan ırmağın kenarında su içen hayvanlar olduğunu fark ettiler. Çok açtılar. Ve yanlarında getirdikleri tüfekleri ateşlediler. Kendilerine güzel bir ziyafet çektiler. Ve kaptan Good yıkanmaya başladı. Diğerleri ise az sonra başlarına gelecek tehlikeden habersiz uyumaya başladılar.

Bu arada kendilerine doğru gürültülü ve hızlı bir şekilde gelen bir insan sürüsünün olduğunu fark ettiler. Quatermain dürbününü onların yönüne çevirdi. Vahşi yerlilerin üzerlerine doğru geldiğini fark ettiler. Silahların yönünü tarafa çevirip ateşe başladılar. Birkaç kişiyi öldürdüler. Kabiledekiler bu olaydan çok etkilenmişti. Artık onlar Quatermain ve arkadaşlarını bir tanrı olarak görüyorlardı. Yerliler onları evlerine davet ettiler. İletişimi aynı kableden olan uşak İgnosi sağlıyordu.

Yola çıktılar. Giderken muhteşem bir yol gördüler. Bu yolun kimsenin bulamadığı ve masallara konu olan "Süleyman yolu" olduğunu düşündüler. Kabilenin bulunduğu yere gelmişlerdi. Ortada bir adam bağırıp çağırıyor, birilerini dövüyordu. Yerliler bu adamın acımasız kral Tuala olduğunu söylediler. Herkes ondan korkuyordu. Kralla kısa bir selamlaşmanın ardından herkes çadırına yerleşti. İgnosi yerliler arasında iyi uyum sağlamıştı.

Bir gün sonra krallığın ileri gelenlerinden yaşlı bir kişi İgnosi'yi yıkanırken gördü. Ona belindeki yılan dövmesini ne zaman yaptırdığını sordu. İgnosi doğuştan olduğunu söyledi. Adam çok şaşırılmıştı. Çünkü o dövme sadece kral Tuala'nın öldürdüğü kral İmotu'nun soyunda olduğunu biliyordu. Ona bunları söyledi. İgnosi kraldı. Hak ettiği yere geçmesi gerekiyordu. Bunun için Şeflerle anlaşma yapmaya karar verdi. Kralın büyücüsü Gagul bunları sezdi ve krala söyledi. Kral artık onların tanrı olduğuna inanmıyordu. Tanrı olduklarına dair kanıt istedi. Eğer kanıt göstermezlerse öleceklerini söyledi. Bu arada İgnosi çalışmalarını tamamladı. Şeflerin desteğini aldı. Savaşa hazırды. Quatermain aklına çok güzel bir fikir geldi. Bir gece sonra ay tutulacaktı. Orada yaşayan yerliler için bu çok önemli bir mucize olabilirdi. Bu sayede hem ölümden kurtulacaklar hem de savaşa başlamak için iyi bir fırsat olacaktı. Ayı kapatacaklarını iddia eden Quatermain bir ayın düzenlenmesini istedi.

Zaman geldi. Ayın tutulması bekleniyordu. Ay ışıltısını kaybetti. Her yer karanlık oldu. Kuşatma başladı. İgnosinin askerleri Quatermain ve arkadaşlarını güvenli bir yere götürdüler. Onlar tepeden savaşa bakıyorlardı. Quatermain savaş kumandanı olarak seçildi. Tepeden savaşı yönetiyordu. 5000 askere karşılık yaklaşık 20000 asker olmasına karşın İgnosi kazanmıştı. Karşı cephede Tuala tek başınaydı. Dövüşerek ölmek istediğini söyledi. Quatermain'ı kendine rakip olarak seçti. Pek adil bir dövüş olmayacaktı. Buna rağmen Quatermain aklını kullanarak dövüşten galip geldi.

Sıra hazineleri ve Sir Henry'nin kardeşini bulmaya gelmişti. Gagul'a işkence yapılarak buranın yeri öğrenildi. Dağların tepesinde olan bu yere gitmek için Gagul'a ihtiyaç vardı. O buraya gitmeyi kabul etti. Quatermain, Sir Henry, Kaptan Good ve Gagul yola çıktılar. Yolda Gagul onları

vazgeçirmek için elinden geleni yaptı ama onlar vazgeçmedi.

Mağaraya geldiler.Gagul girmek istemedi ama zorla girmek zorunda kaldı.Kapılar teker teker açıldı.Ve işte o mutlu an!!!Her tarafta insan büyüklüğünde elmas ve fildişleri vardı.Herkes mutlu bir şekilde hazinelere doğru koştu.Ama Gagul kapıyı sonsuza kadar kapatıp içerdekileri öldürmek istiyordu.Kapıyı kapattı fakat kaptan Good son bir hamleyle elindeki baltayı ona doğru fırlattı.Gagul'un kafasına isabet etti ve öldü.

Kapı kapanmıştı.Mağaranın içinde ölüp gideceklerdi.Kaçış yolu aramaya başladılar.Efsaneye göre buraya giren tek bir kişi kurtulmayı başarmıştı.O mağarada gizli bir geçit vardı.Her taraf karanlık olduğu için ellerindeki kibritlerle etrafı aydınlatıp gizli geçidi aramaya başladılar.Kibritler bittiği için aramayı bitirdiler.Ölümü beklerken,Kaptan Good ayağını duvara çarptı ve yeraltından merdivenlerden oluşan gizli bir geçit açıldı.

Her taraf karanlık olduğu için birbirlerine tutunarak ilerlemeye başladılar.Quatermain duvarda bir ışık gördü.Duvarı kazmak için bir araca ihtiyaç duydular.Yerden bir kemik parçası bulup duvarı kazmaya başladılar.Kazma işlemi bittiğinde mutlu son gerçekleşmiş,özgürlüğe kavuşmuşlardı.Ama Quatermain'in aldığı birkaç küçük elmas dışında içerdeki hazineden hiçbir şey alamamışlardı.Buna rağmen sevinçliydi.

Gözleri karanlığa alıştığı için aydınlıkta yerleri iyi göremiyorlardı.Topluca düştüler ve tepeden yuvarlanmaya başladılar.Her tarafları yara bere içinde kalmıştı ama kalkıp yola devam ettiler.Giderken önlerine yerlilerin evlerinden çok daha değişik bir ev çıktı.Bu evin bir insan tarafından yapıldığı kesindi.Üçü birlikte eve girdiklerinde karşılarında Sir Henry'nin aradığı kardeşi Neville çıktı.Sir Henry büyük bir mutluluk içinde Neville'ye sarıldı.Neville hikayesini anlatmaya başladı.O da aynı duruma düşmüş ama bacağı çok yaralı olduğu için burada bir ev yapıp yaşamayı tercih etmişti.Bunları anlatırken Quatermain'in aklına Neville'nin yerlilerin destanlarında bahsettiği "mağarayı geçebilen tek beyaz adam" olabileceği geldi.

Hep birlikte İgnosi'nin yanına döndüler.Vedalaşıp oradan ayrıldılar.Ve İngiltere'ye döndüler.